

getlenségi és 48-as párt ugyanis négyülést akart tartani, de ezt a rendőrség — az alispán rendelkezése — betiltotta. Midőn a törvényértés miatt Pázmány orsz. képviselő az alispánt kérdőre vonta, ez egész cinikusan azt felelte: „Itt nem az a kérdés, törvény-e vagy nem, hanem az, hogy a függetlenségi párt ne győzzön!” — Kossuth nővére, Ruttkayné urölgy, Baranya-Pellérdől Harkányba érkezett, hol a fordó-közönség nagy lelkesedéssel fogadta. — Gróf Pejácsevich Miklóst f. hó 12-én temették el nagy katonai pompával Réfaluban. — Képviselőválasztás. A veszprémi választó-kerületben szombat volt a képviselőválasztás. A kormánypárti Szabó Imre 764, a függetlenségi Koppási Viktor pedig 430 szavazatot kapott. Így a kormánypárt győzött; a fentebb említett botrány miatt azonban ezen választás az országgyűlésen még bizonyára vita tárgyat fogja képezni.

Külföldi hírek. A londoni sztrájk. A londoni levelhordók általános sztrájkot határoztak el, mely mindaddig fogna tartani, míg a levelhordóknak a gyűlékezési és egyesülési jog megadatik. — Casati kapitány, az ismert Afrika utazó, hazaérkezett Nápolyba. — Az orosz képviselőház ülészeit pénteken berekesztették. — Orosz kérésű földés. Az orosz kormány aláírta a sautietiennei fegyver-gyárral 500,000 darab kis kaliberű fegyver szállítása iránt kötött szerződést. — A delegációk határozatainak szentesítése. A „Wiener Zeitung” közli a delegációk határozatainak szentesítését. Ezek szerint az összes, közösen fedezendő szükséglet, a mint annak idejében már közöltük, 132,925,887 frt. Ebből levonatnak a vámilletékek 40,491,750 frt s a praecipitum Magyarország terhére 1,848,682 frt, marad tehát 90,585,457 forint. A kvóta-küls szerint felosztva, esik e szükséglet fedezetéből a Reichsrathban képviselt tartományokra 63,409,877 frt, Magyarországra pedig 27,175,675 forint. — A bolgár fejedelmek lemondása. Francia lapok azon kalandos hírt hozzák, hogy Karlsbadban Ferdinánd bolgár fejedelemlé fontos családi konferencia volt, mely a fejedelmek lemondásával foglalkozott. E hír magán viseli a valószínűség bélyegét. — A heigoland ügy. Az angol felsőház második olvasásában, azaz a részletes tárgyalásban is elfogadta a Heigoland átengedése vonatkozó törvényjavaslatot. — Stanley esküvéje Tennant kisasszonynal szombaton megtartott, bár Stanley betegen feküdt.

Visszaélések a városi boradó kezele körül.

Ily cím alatt volt alkalmunk lerántani a leplet azon üzemlekről, a miket a városi boradók elnök Maunó Kálmán ur Debreczen város összes fogasztó polgárainak jelentékeny megkérőztására, egy kiváltságos nagy fogasztók és közérdeknek éppen nem mondható mellettek érdekében elkövet.

Tárgyilag és pusztán a közérdek szempontjából kiinduló cikkünkben négy ponton foglaltuk össze a borfogasztási adóhivatal által elkövetett visszaéléseket s illetve a polgárság sérelmeit.

Megvalljuk, igen szerettük volna, ha e cikkünkre oly feleletet nyertünk volna, mely enyhíteni lett volna alkalmas a mi aggodalmainkat s eloszlatta volna a ketsegeinket az iránt, hogy a borfogasztási adóhivatal a város és annak polgárai iránti őszinten ügybuzgalom és jó akarat vezérel. Egyszermind nem...

deltettek Temesvárra s nem a rázókat, hanem a rázókkal együtt a mieinket kelle üldözniök. Fehértemplomba megérkezve, ott várt bennünket Blomberg generalis, vele volt egy pár század a Rukovina ezreiből (magyar ezred volt, de oiaokból állott) és néhány uhlanus, kikkel Blomberg generalis az ejeli orjáratokat tétette néhány napig, a mikor is egy szeggyelen arra ebredtünk fel, hogy a mi Blomberg generalisunk, Rukovinával es uhlanusával, bennünket a laképnel hagyva, Temesvárra berukkolt, bezártak a várkapukat s a hol nem is álmotuk volna, ott is egy igen erős halálos ellenségnök született. Epen így törtent Arad várával is, és mindezt az utézők keslekedése szülte. Ha Komárom váráról es meg inkább a rázóok fészkeben levő Petervarad váráról lehetett gondoskodni, miért nem lehetett Arad es Temesvár várairól is. Hiszen Aradon Berger generalis a várparancsnok egész tesveri barátsággal fogadott bennünket, s a zászlóalj a vár alatt felállítván, egész parádes szemlélet tartott feletünk, meg engemet annyira megtisztelt, hogy kadettnak szonított (persze nem tudva, hogy a magyar nonvedeknek nem volt kadett, mai napon már hadapród) Temesváron meg tölteytáskákat es töltényeket kaptunk, a várparancsnoktól, mert egész idáig csak az tres egyverünk volt, semmi egyéb; hát hogyne lehetett volna ezen varakról is jó előre gondoskodni? legalább én így gondolkozom; s kik bele voltak avatva az akkori dolgokba, lehet hogy maskent gondolkoznak, véleményököt megzátolni nem is akarom, de nem is tudnám, hanem annyit megis kimerék mondani, hogy az bizony nagy hiba volt.

Kapros Gabor.

mi czafolatot kaptunk volna a négy pontban elősorolt panaszról.

Sajnos azonban, hogy éppen ellenkezőleg, Maunó Kálmán fogasztási adóhivatali főnök ur válasza nemhogy megnyugtatót volna bennünket s eloszlatta volna aggodalmainkat, sőt megerősített azon állításunkban, hogy Debreczen város borfogasztási adókezelése botrányos s hogy az illető hivatal vezetője vagy képtelen állása betöltésére, vagy visszaél hivatalos hatalmával. A helyett, hogy komoly, tárgyilagos feleletet kaptunk volna tisztességes, ildomos modorban: kaptunk egy brutális formidványt, körülbelül olyat, a milyet Maunó Kálmán ur a borfogasztási adóval megsarczott felek előtt szokott produkálni, mikor hozzá panaszta mennek.

Válaszolt ur a számadatok labirinthjába kívánja vezetni a jobhiszenné olvasót, segítségül hozván a hü fogasztásra vonatkozó adatokat is. De hogy milyen élénk fantáziája van M. urnak, azt ezen pártalan matematikai kombinatioival árulja el legjobban.

Czikke elején azt mondja, hogy „1885-ben — a mikor a kimerőkkel kiegyezés nem létezett, — a városi házi kezele adai szerint kártalanításra bejelentett 28,633 frt 94 kr regále bevétel. Hektoliterenként 2 frt 94 kr 14 3/4 Hl. bor felelele meg a város összes fogasztásának. S ennek alapján igyekszik megzafolni azon állításunkat, hogy olyan fogasztók léteznek, kik évenként 2000—2500 Hl. bort mérnek ki; mert — ugymond — „ha igaz az érintett 2 kimerés 4500 Hl. fogasztása, ugy a többi 226 városi bormértő fogasztására csak 9816 hektoliter es 97 liter maradna azaz átlag egyre 4/4 hektoliter; ezektől azután besarczolni a czikk szerint 30—35 ezer forint károsodást csak ugyan lehetetlen; demertigen sok kimerés van melynek forgalma évi 100—200 hektoliterig terjed s így bejóna a szükséges pénzösszeg — ebből világos, hogy a czikkező által idézett 3 kimerésre kitett fogasztás lehetetlen.”

Ezzel azonban éppen azt bizonyította be Maunó ur a mit nem akart hogy t. i. az az összeg, melyre számítását alapítja, merőben légből kapott es a legszánalomra méltóbb ellenmondásba keveredett önmagával. Előbb ugyanis azt mondja, hogy Debreczenben az évi fogasztás 14316 Hl-re rug (!?) később pedig, hogy 226 kimerés van, melyek közül, igen soknak 100—200 Hl-ig terjed a fogasztása. Na már kérem, vagy az egyik, vagy a másik nem igaz; mert ha csak nagyon keveset pl 80 Hl-ig fogasztás aulime már magában 16080 Hl-t tesz ki a kisebb kimerés k évi fogasztása holott a nagy kereskedők es regále bérlok valamint a termelő es fogasztók közönség évi fogasztását nem is számtottam.

Maunó ur pedig az összes évi fogasztást elégnáiv a hivatalos adatok alapján csak 14316 Hl-re teszi, holott a 30—40 ezer Hl-er körül járhat a mi sokkal valószínűbb egy közeli 60 ezer lakossal bíró városban. Ebből magából magából kitűnik, hogy szám adatai, melyekkel magát tisztáznai törekszik, mennyi hitelt érdemelnek? Egyszermind sejtetni engedeli, hogy milyen rendes számadási köny-

veklehetnek azok a melyekből ilyen adatok kerülnek ki?

Azon állításunkat, hogy a magán fogasztók átlag adói 2—3 sőt 10 szerezre felr seltegett, Maunó ur tagadásával szemben annyival is inkább fejn tartjuk, mert ez általánosan ösmert dolog a közönség előtt.

Különbé figyelmeztetjük, hogy mi cikkünkben nem a 88-iki évhez viszonyítottuk a jelenlegi adt, hanem mikor még a bor mérő tarsulat kezdte a bor regálét. Azt tessék hát megzafolni.

Hogy a bizottsági tárgyaláson melynek valószínűleg Maunó ur volt az előadója hagyattak helyben a Maunó ur által előterjesztett aránytalanság es igazságtalan ki vetések az magá a tenyt meg nem változtajta.

Igenis álljuk, a legszembeszökőbb aránytalanságok aianak lenn a megadótást illetőleg s erre bőseges adataink vannak mi ke M. ur megzafolni képtelen, de a melyek egy hirtap kereteibe nem tartoznak. Majd illelétekes helyen produkáljuk! — Szamlatan példával szolgálhatunk, a melyek legkevésbé sem bizonyítják, a mit M. ur válaszában mond, hogy „aránytalan teherről szó sem lehet mert az egyezségek az előre megállapított alapon nyugvók (?) skinek kinek forgalma arányához van fizető kötelezettsége szabva.” Különbé ez állításával szemben meg azt a kérdést vagyunk bátrak megkoczkáztatni vajjon honnan vetettek azok az „előre megállapított adatok” es egyáltalában honnant tudja kimutatni hogy egyik másik fogasztónak mennyi az évi szükséglete? Hiszen a kinek egyezése van, annak forgalmáról vagy fogasztásáról fogalma sem lehet, mert az nincs kötelezve a behozott bor meanyiságot is bejelenteni?

Ha ilyen bizonytalan alapokra van fektetve a bor adó megosztása, természetes, hogy tág tere nyílik minden protectionak, kényelmesen lehet jutalomban részesíteni a szolgálókat tett korteseket, kiváltságos grata persónákat; mert hisz adatok nem léven, a leglétkösmertéséb szánvsó nem képes ellenőrzést gyakorolni. A polgárság tejesen ki van szolgáltatva a kezelő tisztviselők önkénynek.

Nem szól a czafolat egy hangot sem arról: vezetettnek-e rendes könyvek a hivatalnál? Nem szól semmit arról, mily orvoslásban rezesülnek az egyes felszólók panaszai? S ez az a czafolat, melylyel M. ur a borfogasztási adóhivatal ellen felzuduló jogos panaszokat kiengesztelni véli? S lampával kell keresnie az alnév alá bujt czikkíró t, ki ezer es ezer polgár meggyözödséne, jogos is habborodásnak ad tárgyilagossan, közérdek szempontjából vezéreltetve, kifejezést?

Maunó Kálmán ur jónak látja választ ezzel a smátásgos felhívással végezni: „Le az alacrczál!”, s üzemleink letelezése miatt erkölcsbíróknak tolja föl magát, s a tisztesség szempontjából akar itéletet mondani az „alnév” alá bujt czikkíró felett.

A tolvaj czigány jut eszünkbe, a ki üldözött félrevezetése szempontjából maga kiabálta legerősebben a „tolvaj”-t. Ha Maunó ur abban látja a tisztességet, a férfiaságot, hogy hivatalában tudatlan sággal, vagy visszaéléssel eljárjon el, midőn e miatt jogos panasz merül föl, mikor e miatt egész Debreczen föl van zudulva: még kérkedve gombáskodik is a hatalom legyezetése miatt való elbukodottságában: akkor

mi rólunk lepatann az ő kicsinyítő szava s nyugodtan bizzuk a közönség ítéletére, tisztességes polgársága érdekében, egy hivatalos kötelességet roszul, a közérdek s a közönség kárára teljesítő hivatal s ennek főnöke üzemeit s visszaéléseit radikális orvoslás szempontjából nyilvánosságra hoztuk?

Végezzük cikkünket azzal, a mivel mult-kori felszólásunkat végeztük: „Igazságos eljárást kérünk Debreczen város polgárai részére.” (B-s)

Vidék.

(Levelezés.)

H-Böszörmény, jul. 12. Mottó: „Menj el a te nyugalmadba, Boldog lélek!”

Küszöbön van, de még mennie a küszöbön van, a tisztujtás. Ugy szólnak, órák választanak el tőle csak. A forrongás nagy s ha hullámait jellegességükben nem magaslanak ki, annak oka abban a körülményben keresendő, mert elértük az évek azt szakát, a mely ünnepe gazdának, a földmives népek Szóval itt van az aratás, itt a nyomatás. Es hiszban, ha nem jobban, de kétségen kívül sokkal követlenebbül érdekli ez az embeber aránytalanul nagyobb százeleket, mint a „resta uratio”. A közvetlen, bár kisebb hatá jobban magával ragadja érdeklődésünket, mint a nagyobb, de közvetett.

Azonban a látszat gyakran csal. Es az a kis nyugalom forma, a mely az utóbbi napokban nálunk fészket vert, hát nem egyéb látszatul.

Azok a kik nem nézik közömbösen városunk dolgait, előmenetelét, jövőjeének biztosítását, nem a szuszak am, s dicseretökre legyen mondva, a tisztujtás kérdésnek helyes megoldása körül a mily tekeyen es tapintatosan dolgoznak, ep oly igaz uton is haladnak.

Természetesen fő: a polgármester ség kérdése. Ha ez jól van megoldva, jól lesz a többi is. Ha nem, nem.

Értesülesen szerint, ez időszertuti polgármesterünk látraozásai továbbra nem fognak igénybe vétetni.

Hogy is mondja a kalvinisták egyik énekes könyve: „Menj el a te nyugalmadba, Boldog lélek...” követlek.”

Az az hogy az énekek ez a legutósi szava ez uttal nem igaz, a mennyiben en bizony Tury urat nyugalomba vonulása alkalmasból nem követem, követni nem akarom; mert, mi tagadás benne, arra hogy szerény foglalkozásonat tovább is folytasson, en erősen utalva vagyon.

Könyv Turi urnak a hiven teljesített kötelesség megnyugtató tudatával, tekeyen polgármesterkedése közel 2 éves multjan végig tekintve azt mondani: „elvezetem mi rem bízott”, es bavnulni a jól megérdemelt nyugalomba, de es, bármennyire irigyeljem is őt, ha a város igazgatásának súlyos gondjait ma holnap más pinetebb valakra rakhatja at, irigylet nyugalmába nem követhetem.

HELYI HIREK.

* A király Debreczenben. Emilittük már, hogy király ő felsége szept. hó 14-én városunkba érkezik. Az eddigi hírek szerint a király Hajdúvármegye székházában fog megszállni, a mi ugy venné ki magát, mintha ő felsége nem Debreczen városának, hanem Hajdúvármegyeének lenne vendége. Ezzel szemben igen helyes mozgalom indult meg az iránt hogy városi értekezlet tartassék,

közt tudnának, öreg idő, hogy tudomásunkra hozzák.

— En bizony nem tudnék más módot, veti oda valyonitva Rozgonyi.

— De megis, megis! — haagzek több felől.

— Hát mondjatok mást es jobba! kiált kikelve arcából Vitéz s mint lobogó lángok közül a szikra ha kipattan, villannak apró szemek jobbra-balra. De ha nem tudtok, hát akkor az öregebb erett tanácsára halgassatok!

— Bátya, ne ragadjon el a szenvedély, csillapítja Czezinge; ez urak is belátják, hogy maskép nem segíthetünk nyomorult hazánkon.

— Talán ha a nemzet nevében követéséget káldenénk Mátyáshoz s megkérőnk? tanacsolja Kiss Tamás.

— Vagy ha szép szó nem használ, más királyt is bebörtönözötte már a magyar, jegyzi meg Forgács.

— Nem uraim, mondja Hampó, ez mind nem használna, mig király, parancsol s nem enged szavunknak.

— Fölteszem a kérdést, mond elhatározva Vitéz, feleljenek: haayatló szép hazánkat kiragadjuk e a sülyedéssel?

A hosszabb ideje zsongó zaj egyértelmű „igen” fölkiáltásba fojlt össze.

— Ezzel kimondották kegyelmekek azt is, hogy Mátyás elvesztette a magyar szent koronát, veti utána Czezinge.

— Es most már csak az a kérdés, fojtja el az ujra felhangzó lármát, mely tiltakozásnak indult, Ujlaki Miklós — hogy kik választassanak királyt?

Kiss, Forgács es még néhány nemes föláll a szekeről, hogy elhagyja a termet.

— Megálljatok! rivagy Vitéz es Hampó egyszerre a távozai készülökre.

A kincstartó.

— Történelmi beszély. — Irta: Dr. Bayer Ferencz. (Folytatás.)

— De jó istennek, csodálkozok Ujlaki, miért nem mondják ki kegyelmekek, hol az igaz oka mindennek?

— Nincsen áruló, tekint körül Hampó, e tisztés férfiak sorában, — s én hivatalom után is ki kell hogy nyilatkoztassam: minden bajaak egyedül a király az oka.

Csodálkozás tükrözódik vala minden arczon.

— Igaz, folytatja Czeringe, es a bátor ember mindég elmondja, ami lelket nyomja.

— Tagadhatatlan, Mátyás oka egymaga az elégedetlenségnek, örösti Forgács, azért voltam én a császár embere, gyaantottam előre, hogy így lesz.

— Ne töprenkedjünk a mult hibáin, ellenzi Thuri; de ha már fölismertük a bajt, miként segítsünk rajta?

— Hátha kegyelmed szolgáljának nem veheti hasznát, mit csinál vele? — kérdi Vitéz.

— Bizony elcsapom én — feleli a kerdezett.

— No lássa, egészíti ki Ujlaki az érsek szavait, mi a nemzet vagyunk s a király annak szolgálja.

Hát elcsapjuk a királyt? — kérdi Kallai, — szemeit merően függesztve a beszélőre.

— Visszavesszük tőle azt, hangsulyozta Vitéz, a mit önként adtunk volt neki, de a mire nem méltó.

— Es aboz joga van a nemzetnek, mondja nyomatekul Hampó.

— Az aranybulla világosan biztosítja e jogunkat, egészíti ki Czezinge a kincstartó érvelését.

tar'assék, mely megtegye az d. e. Dr. K... képviselő ur — adványt intézett hangzik:

Nagyságos ter ur!

Királyunk rosába jövele nem állapitva, — hirtelre szembejómval nem Debrége, a mit nem óhajtanék es társ mással birni.

Ugyan azért, sagodát, miszerint tisztikara es értelegősen értekezletet Debreczen

Ferencz, Komlóssy

* Valasztók kis tanácsstermeben azonban meg nem sor szerint az első sodik kerületben s pedig 918. — a szeszen 2393 választ város lakosságától képviselő-választás lépszáma.

* Az értezi melyeséget értek es dolgozik, honokos verve.

* A főiskola iskolai évben első 55-en, ezek közül u. m.: Publik. Er Sándor es gl. Ter vizsgára jelentkezők közül jeles Sándor.

* Philloxera szőlőben a phylloxera, nevezett város miniszter rendelés.

* Közgylösisulat munkasának legnap tartotta s bályszerű evényez tagok teljes száma les egyedüli tárgya naki es jegyzői állomány Gyula előnkői állást az egyet tartja es kéri a köztölése iránt inték kiáltással egyhangú „Istvan gözvalom”-asztja meg aieinok lasztott aieinokert datván vele a közkerete őt a közgyűléseinek közseggel esnak, a közgyűlése fejezte ki a megis hogy ezen, a munkalakult egyület, me jogosultságot ma ne jellez képest minde czejav eléréséhez leend. A kor jegyztatott meg egyhang

— Isten senk hidoen Ujlaki, ha gátatát nem fogad.

— Mi nem v másokozásban viszó ország ügyeiről, no s nem partot ut ellen!

— A kincstartó gács, illyesmit nem duon elmenessük, s hoz nyulunk!

Egyszerre vil telea kardja, csört — Nyugalom Ujlaki, s oda lefvoznak, mi nem de elvárjuk, hogy gátnak.

— Hazánk mezteti öket Szapó segedkezet nyujtanitsek.

— Kulomben, sulyolaj, ez egész híret veszi, komoly utra ter s mi beettuntunk, emieketek — Ugy van, gére Czezinge, ki a szándékával; es ha oauuk, miért ragas többé.

— Ha csak e gács kardját elvethatunk.

— De én net azt azonban megütök minderről; s zánk előnyére, a kegyelmekek.

tar'assék, mely ő felsége fogadtatására nézve megtegye az előkészületeket. E tárgyban ma d. e. Dr. Király Ferencz orsz. gyűl. képviselő ur — többek aláírásával ellátva beadványt intézett polgármester urhoz, mely így hangzik:

Nagyságos kir. tanácsos polgármester ur!

Királyunk Ó Felségének Debreczen városába jövétele már biztos határnápra meglevén állapítva, — több lapban közzétett azon hírekkel szemben, hogy Ó Felsége ez alkalommal nem Debreczen városának lenne vendége, a mit nem tudunk el sem képzelni — óhajtanánk e tárgyban mielőbb biztos tudomással birni.

Ugyan azért, tisztelettel kérjük fel Nagyságodat, miszerint e végett Debreczen város tisztikara és értelmiségének bevonásával sürögősen értekezletet egybehívni méltóztatnék.

Debreczen 1890. július 14. Dr. Király Ferencz, Komlóssy Arthur, Kiss Albert. stb.

* Valasztók névjegyzéke. A városban a kis tanácsteremben megtekintés végett kitétt azoban még nem végleges választói névsor szerint az első kerületben 625, — a második kerületben 850, a harmadik kerületben pedig 918, — a három kerületben tehát összesen 2393 választó van főlveve. Debreczen város lakosságához sehogysz all arányban a képviselő-választásra jogosultaknak ily csekély létszáma.

* Az ártézi kut furásánál 637.33 méter mélységet értek el. A talaj, melyben a fúró dolgozik, homokos agyag, kevés mészsel keverve.

* A főiskola köréből. Az elmúlt egész iskolai évben első alapvizsgára jelentkezők 55-en, ezek közül jelesül képesítették 4-en, u. m.: Publik Ernő, Harcsár Géza, Serli Sándor és G. Teleki Tibor; második alapvizsgára jelentkezők 33-an, ezek közül jelesül képesítették 3-an, u. m.: Csucs János, Tádós László és Pokoly Lajos; jogtudományi államvizsgára jelentkezők 10-en, ezek közül jelesül képesítették ifj. Buzás Pál, végre általános tudományi államvizsgára jelentkezők 12-en, ezek közül jelesül képesítették Szoboszlai Sándor.

* Phylloxera II. Szoboszló városának szőlőiben a phylloxera jelenléte megállapítván, nevezett város szőlőskertjei a földművelési miniszter rendelkezéssel zala alá helyezettek.

* Közgyűlés. Az „István“ gőzmalom-társulat munkaságának önképző és segélyző-köre, tegnap tartotta saját helyiségében alapszabály szerűt egynyelvedes közgyűlést, melyen a tagok teljes számmal jelentek meg. A közgyűlés egyetűri tárgyat az üresedésben levő alelnöki és jegyzői állás betöltése képezte. Kronauer Gyula elnök előterjeszti, hogy az alelnöki állást az egyelőre nézve nagyon fontosnak tartja és kéri a közgyűlést, hogy annak betöltése iránt intézkedjen. A közgyűlés közfelkiáltással egyhangulag Czifra Andor, az „István gőzmalom“-társulat tisztviselőjét választotta alelnöknek. Az újonnan megválasztott alelnöknek egy küldöttésg ment, tudatván vele a közgyűlés határozatát és felkérte őt a közgyűlésen való megjelenésre. Az alelnök közszóval engedett a szíves meghívásnak, a közgyűlésen megjelent s köszönetét fejezte ki a megisztelő bizalomért, és igérte, hogy ezen a munkások szellemi erőtökészere alakult együletet, melynek nemcsak tőrekvéses jogosságát ma már mindenki elismeri: erejével képest mindenkor támogatni és kitűzött céljai eléréséhez vezetni legfőbb törekvése leendő. A kör jegyzője Tóth János választott meg egyhangulag. Ezzel a közgyűlés

az alelnök és jegyző elvételével véget ért. Alkalomszerűnek tartjuk felemlíteni, hogy az „István“ gőzmalom társulat munkásainak köre 1 1/2 évvel ezelőtt alakult. — A tagok száma 150 Van állandó helyisége, — mely egy ülésezési. — egy olvasó és egy játék-teremből áll. Van szép kis könyvtára, melyet saját erejéből szerzett be. Van 6 napi lapja, melyek közül 3 fővárosi és 3 helybeni, ezeken kívül 2 szépirodalmi és 3 szak-közlönye. Van egészen újonnan épített tekepályája. A kör tisztviselői az alelnök, alelnök, jegyző és pénztárnok, ezeken kívül a választmány, mely 20 rendes és 5 póttagból áll. Az alapító tag egyszer s mindenkorra 20 forinttal járul a kör alapítójének gyarapításához. A rendes tagok — kik csakis a munkásokból állanak — 3 forintot fizetnek évenként, mely összeg havi részletekben fizetetik. Ezen bevételből teljesíti az együt összes folyó kiadásait, és segélyezi tagjait. Ebből látható, hogy az egyszerű munkás is, ki fáradságos munkával keresi kenyerét: képes hasznost és jót teremteni, csak akarat és kitartás legyen benne. Az „István“ gőzmalom társulat igazgatósága meggyőződve a kör helyes működéséről, nemcsak törekvéses nemcsak erkölcsileg, hanem némi részben anyagiilag is támogatja, kijelentve, hogy azt a jövőben is készséggel teendő, ha a kör, feladata színvoalán marad, és ezen irányt semmi körülmények között meg nem változtatja. (Egy tag.)

* A megtaláló jutalma. Szőke, borzas fejű fejű, tömpe orru, összevissza lapított koponyájú suhanoz nyit be a rendőrséghöz: — Itt vagyok kérem alásan, en találtam meg a karpereczet.

— Melyik karpereczet?

— Azt, amelyikről volt az újságban, hogy elveszett.

— Hol van?

— Eladtam.

— Hat most miért jöttél ide?

— Azert, hogy fölvegem a jutalmat, mert az volt az újságban, hogy a becsületes megtaláló 5 forint jutalomban részesül.

— No varj csak, mindjárt meglesz, szolt a kapitány és meggyomta kezser az asztalán levő csemetéjűt. (A belepő rendőröz):

— János! fogja csak ezt a fiut és tegye hüvőre jutalomkép addig is, míg a karperecz előkerül.

* Betiltott vásár. B-Gyulan az országos állatvásár, mely f. hó 16-án elvált volna megtartandó, a jóvársát kivéve betiltott.

* A brassói botrányhoz. Nagy zajt csaptak a fővárosi apoca a brassói esetből s ennek teljes odumut Kömley szinagagatára igyekeztek aharatani. A mit azonban veitnek a szintarsulat titkara tudatja, a szinagagatát nem lehet moztatni oly nagy mervben, mint azt nemey lapok tettek. Bianna Lujza esszony ugyanis a Kömley tarsulatnál elöbb Nagy-Szebenben, azután pedig Brassóban vendégszerepelt. Bianna Lujza asszonynak — egy esetet kivéve — minden felepti díjat kifizette az igazgató. Azon a napon, midon a szinbázi penziar vegrehajto aiait felfoglatott, Bianna Lujza asszony elhagyta Brassót. E felfoglatás csupán 100 irt erejert történt egy váltó miatt, melyet Kömley mint jottallo irt aia. Valótlan azon állítás, hogy Kömley igazgató megszkott volna Brassóból, mert ő a vidékre utazott, hogy tarsulata számarberletet gyujtson. Ezen állításokat adatkokkal aesz a szintarsulat utkara bizonyítani.

* Mulatságok. A debreczeni kereskedők ijak önképző egyesületének dalköre dalesteijt rendezett szombaton a „Margit-fürdő“ tanczteremben. A kitűnően sikerült mulatságon

nagy számu közönség vett részt, mely sokszor megtapsolta a teljes készütséggel előadott dalkokat. Végül táncz mulatság volt, mely a Rácz Károly kithűs zenéje mellett reggelig tartott. A négyeseket 70—80 pár tánczolta. — Tegnap este pedig Nagy Gyula táncztanító rendezett sikerült próbábat a „Margit-fürdő“ tanczteremben.

* A vetések állása. (Magyarországon július hó 6-ától 10-ig bezárolag) Az ország-szerte uralkodó nagy szárazság hóseg káros hatása leginkább a tavaszi vetéseken, főleg a zabon és tengeria, — itt ott a kenderen, lenen, dohányon s általában véve a repaféléken, és kaszálókön látszik meg; a szőlők is silyink a szárazságot s a veteményekkel együtt esőt kívánnak. Az erdélyi vármegyékben az utóbbi időben több helyütt nagy vihar és jég-eső tetemes kárt okozott egy a gabna neműekben, mint kapás növényekben. A buza-termes, a mint az eddigi eredményekből konstatalni lehet, kereszt száma csekély ki-vetellel mindenütt jó közepszerű és közepén felüli hozamot ad; minőségileg a buza tulnyo-mólag jó, szép nagy, piros szemű és aczelos. — A rozsvetések az alföldön teljesen leartattak, a felvidékeken és az erdélyi megyékben most aratják, helyenkint azonban meg eretlen. A terméseredménye tulnyomólag kedvező minőségre és mivel keresztetben levő mag többnyire jól kifejtődött szép, nagy sulyos. — Az arpa cseplése és tavaszi aratása folyamatosan van. A terméseredmény tulnyomólag közepszerű, helyenkint gyenge, hely-lyel közel azonban közepén felüli; minőségileg tulnyomólag meglehetősen jó helyenkint igen szépen kifejtődött szemek vannak és jó „sörápnak“ jelezhetők. Tengeri s többnyire esőt kíván, helyenkint mar sargul és gyengén áll, atlag véve kielegítő, cimerét és csövet az alföldön és a dunántúli vármegyékben hányja. Húvelyek és kerti vete-mények, ugyszintén a kender és len kielegítően állnak, — de általában véve silyink a szárazságot, sőt nehoh már teljesen lesültek. Burgonya korai szedése folyamat-ban van, az eredménye tulnyomólag jó közep-szerű, ugy mennyiség, mint minőségre nézve, a kesői szedve a nagy hósegítő. Dohány meglehetősen szépen áll, de lassan fejlődik: itt ott a jeg csekély kárt okozott benne. Czukor és takarmányrépa, bár nehoh gyenge, kielegítőnek jelezhetik, az esőt minde-nkül kívánja. Mesterséges kaszálók többnyire gyengén fizetnek a zabos búkköny kivete-level.

* A városi menetjegy iroda, mely Gereby Fulop ur vezetésében ment át, az új helyiségben már megkezdte működését. Az irodában, mindennemű vasuti jegyeken kívül, a mersekit aru korutazási jegyek is kiadás alá kerülnek, melyek az új határozmányok értelmében, ugy az oda, mint a vissza utazásra nézve, egy-egy ugyanazon utvonaira is kiadhatók, a feltétel csak 600 km. uthossz-ság legyen, a korutazási jegyek tehát reszint mersekitiek, reszint az általuk nyújtott kényelem folytán, igen előnyösek az utazásra nézve. Az iroda jegykiadásán kívül podgyászt is felvesz, és bármely utazási ügyekben, akár levelelileg, szívesen ad díjtalan fevilago-sítást.

* Jutékonyezelu alapítvány. Idősb Szőke Jozsef, ki folyó év majus 10-én halt el, a derec-kei ref. egyháznak iskolai czelokra 4000 forintot hagyományozott végrendeletileg, a va-rois reszere pedig ketezer forint értékű szép teket és epuletet adományozott. — S így méltó arra, hogy neve és emlékezete örök időkre fennmaradjon. Ugyancsak ő volt az, ki

mint városunk akkori főbirája, legfőbb tényezőül működött abban, hogy Derecske város az ötvenes évek végén az u. n. államkölcsonból nevelésügyi czelokra 41563 forint nagy a'apítványt tett az itteni ref. és r. kath. egy-házak részére; mely ma már a hű kezeles folytán annyira növekedett, hogy ezen nagy alapítvány tartalék tőkejéből 1889-től kezdve a ref. egyháznak 275 forint, a r. kath. egy-házak pedig 25 frt segélyt adatik évenként, azonkívül, hogy az eredeti tőke után a 60%-os kamatot mindegyik egyház több év óta élvezi. Legyen áldott örökre emlékezte! Derecske, 1890. jul. 11. Egy t a n y b a r a t.

* Lövészet. 1890. júli 13-án tartott lövészet alkalmával díjat nyertek: legjobb mély lövéssel Fürst Ödön 1 db 2 frtos tallért, leg-több körlovéssel Szűcs Károly 1 drb 1 frtos tallért.

* Villámcsapás. Az éjjel nagy vihar voutult át városunk felett, mely feliditette a le-vegőt Hatalmas mennydörgés és villámok kíséretében jött a vihar s értesülésünk szerint a villám több helyen lecsapott. — A Zádor Lajos sétat-kertji nyaralója közelé-ben is lecsapott a villám s a nyaraló egy czifrázatát megrongálta. Nagyobb kárt azonban nem okozott.

* Gyorsírászati-tanfolyom. Minthogy mind ez ideig nem iratkoztak be annyian, hogy az előadást megkezdhetném, felkerem még egyszer mindazokat, kik tudva a gyors-írási nagyfontosságát, azt elajátítani óhajtják, hogy f. hó 20-ig iratkozzanak be. A beiratkozás — a gymnáziumi igazgatóság irodájában történik d. e. 9—12 óráig. Szabó Sándor gyorsírástanár.

* Közgazdaság. Gabnaárak. (Budapest terménytőzsdé július 11.) Buza tavaszra 7.58 pénz, 7.60 áru, buza őszre 7.18 pénz, 7.15 áru, — május-júniusra 5.30 pénz, 5.32 áru. Tengeri (új) 1891. máj.—jun. 5.30 pénz, 5.32 áru, jul.—aug. 5.33 pénz, 5.35 áru. — Zab őszre 6.34 pénz, 6.36 áru, tavaszra — pénz, — áru. Ká-posztarepce augusztus—szeptemberre 10.95 pénz, 11.10 áru.

— Sertésvásár. A kőbányai sertéskeresek. csarnok távirata. július 11. Az üzet szilárd. M. urasági öreg nehéz 43. — irtig m. uras bialal nehéz 45. — 45 1/2 irtig, magy. urasági bialal közép 46. — 46. — irtig, magy. uras. bialal könnyű 46. — 47 irtig, magyar eszedt nehéz — — — irtig, magyar szedett közép 45. — 45 1/2 irtig, magy. szedett könnyű 45 1/2 — 47. — irtig, szerb. átmeneti nehéz 45. — 45 1/2 szerb. átmeneti közép 45. — 46. — irtig, szerb. átmeneti könnyű. 45. — 46. — irtig. Az arak bialal sertéseknél páronkint 45 Kgl. 4%-os levonással métermassánkint érteadók. Romániai és sserbiai sertéseknél, melyek mint átmenetiek, adtak el, a vevőnek páronkint 4 forint aranyban vám fejében meg-terítették.

Sertéslétszám: július 9-én volt készlet 163,301 darab, — július 10-én fel-hajtatott 2041 darab, — július 10-én elszállít-tott 488 drb. Maradt készletben 164,854 drb sertes.

SZERKESZTŐI POSTA.

K. Gy. urnak, Derecske. Engedje meg, hogy régi kipróbált levelezők értesítésének hiteit adva, az ön fevilágosított sorait mellő-zük. Mi magunk is meglehetősen ismerjük a derecskei viszonyokat s rendesen tudjuk, hogy honnan fu a szél! A Z — ny főbiró ur el-teni hájsza nem mai keletű. Különbön ország-szerte így járnak ma el a függetlenségi párt legbuzgóbb nívvel szemben! Bizony csak hi-vatalos hájszat látunk mi a derecskei esetben is! Ugy látszik azonban, hogy kegyed niacs tájkozva teljesen a derecskei viszonyok felől, mert máskülöben nem álltana olyat, hogy a derecskei kormánypart „nem szokott semmi olyat cselekedni, a mi pártszínezet jellegével birna.“ Ugyan nem-e? Volt alkalmunk az ellenkezőről meggyőződni! Ha az illeto szolgíró ur, kinek — ugy látszik — elevenére tapintatott levelezők, sajtópert indit: ám tegye! Láttunk mi már nagyobb szeleket is!

„Száll, száll, a nap“ Könnyű menettűvers, azonban még mindig nem elég jól arra, hogy közölhetők. Nem is adja elég a versén végig-ömlő világ-fájdalomnak, mely csak ak-kor jogosult a költészetben, ha igaz forrásból eredt; az affektált világ-fájdalom senkit se hat meg. A második, rövidebb vers, már ke-veesebb figyelmet érdemel.

„Két köny“ Van benne némi hangulat, de a közöletőség mértékét meg nem üti meg. Külföldi gyenge, rimei még asszonáncznak is alig válnak be.

Főszerkesztő: Szinay Gyula. Felelős szerkesztő: Kósa Barna. Főmunkatárs: Dr. Bakonyi Samu. Kiadó: Kútafi Imre.

— Inca senki el nem távozhat, mond hidegen Ujlaki, ha csak becstület-szavával hal-gatást nem fogad.

— Mi nem vesznük részt a további ta-nácskozásban viszonz szilárd hangon Kiss, az ország ügyeiről, hogy tanakodjunk jöttünk ide, s nem partot utunk fölkezt királyunk ellen!

— A kincstartó meghívása, mond For-gács, ilyesmit nem is sejtete. És hogy szaba-don elmehessünk, ha maskep nem, kardunk-hoz nyulunk!

Egyszerre villant föl valamennyinek mez-telee kardja, csörtetve hagyva el hüvelyét.

— Nyugatom urak! szol parancsolólag Ujlaki, s oda lép Kiss ele. Kegeimetek ta-voznak, mi nem beenszerítjük iltg maradásra; de elvárjuk, hogy a mai együttlétről hal-gatnák.

— Hazánk érdeke megkivánja, figyel-meztetni öket Szapolyai, s ha nem akarnak segedkezett nyugtani, legalább ne lehetle-nítsék.

— Különbön, mondja Hampó örögi mo-solylyal, ez egész jóra fordulhat meg, Mátyas híret veszi, komolyan tekint a bajt, jobb utra ter s mi beerjük azzal, hogy rájesz-tettünk, emiekeztetve őt a nemzet jogaira.

— Ugy van, siet a kincstartó segítse-gére Czezinge, ki azonban tisztába van annak számdékalival; és ha megtért a király niceu-szának, mert ragaszkodjunk elhatározásunkhoz többé.

— Ha csak ebben áll a dolog, felel For-gács kardját ellátva, akkor akar it: is marad-hatunk.

— De én nem maradok, viszonz Kiss; azt azonban megígérem, hogy az okon halga-tok mindenről; s azt kívánom, hogy edes ha-znak előnyére, a király javára döntsének ke-gyelmetek.

Miután ötödmagával Kiss odahagyá a termet s annak szarajjától bezarodnak is-mét megöltük, Forgács s a többi nyelvi fog-lalának ujbol; de a tanácskozás kizökanteve medreből, sokáig nem tere az előbbi kerek-vagásba vissza. Bizonyos elfogultság, féltelen nemevel parosultán, vehetett erot valamennyi a beszélgetes, legalább a tamadt egyes csoport-okat massal foglalkoztatá.

— Hogy előbb mondott szavainra visz-szatértek, mond Hampó, ki korundatá vizsga tekintetét s most kevdözönek ven vala a pillan-atot, hogy terve valósításra ragadjja, — ugy velem, a nemzet aarata leginkább er-venyesülhet, ha bizalmas terhai aitali köztve-lelti gyakorolja kormány-jogait, ami azonban egyetűri kikötöl király idejen leteveseges, amik-or kormányzóságot rendelt mellette s azzal a maga képere neveltett egütait, kinek onallo hatalmat adjon egykoron. És ha szamba ve-szem azon halhatatlan emeeket miket ha-znak körül a dicső Hunyady János szerze, ha-latlanság lenne, ha a nemzet, amiert hogy Mátyásban csatlakozok, egészen el forduna a Hunyady hatól. En ugy velem, a haadlan-ság rút vadját is elkerülné a nemzet, meg a kormányt is saját kezebe ragadna, ha a to-rokvero kormányzo unokáját, a kis Corvin János grótot emene trónra.

— Igen, sugja oda Perenyi Miklós a bá-tyának, hogy ezután ő kalmarsága nőjön a fejünkre.

— Van a dologban valami, felel a kinc-s-tartó előterjesztésére Kallai, ez annál erzeke nyebben hat majd Mátyásra.

— Ezt elfogadhatjuk, mond Thuri és Bóth egyszerre.

— Mellette vagyok, bőviti Forgács.

— Nem urak, messze járunk ezzel még a czéltől, ellenzi Rozgonyi.

— Olyannak kell a trónt fölajánlanunk, aki sereget is állitnat a maga embersegeöl, mondja Perenyi István.

— Ez az igazi, erősítő a pécsi püspök; mert a mi daudaráink eiegtetelek a király zoldosai ellen.

— Ugyan ugy-e? kéri bosszusán Ham-pó, a miert terved dugaba latja doini; hat vajjon nem toborozhatunk mi is zoldosokat?

— Igen an, csaknogy koldussa teszen mindnyajunaut, vett elene Vitez, ha hogy hosszabb ideig kelene elatnunk.

— Azután meg, ervei Czezinge, külföldi fejedelem diplomatián uton is sulyt kölcsönöz-net feleptenek.

— Ha ez kell kegyelmeteknek, viszonz Forgács, nat hívjuk be újra a császárt.

— Abban nem bizhatunk, mond Ujlaki; de hallgassatok meg, mi gondolattal vagyok. Ulásziót a csenek választottak meg királyul, hatha mi öcsét Kázmért hívók be? A lengyel udvar bizonyára örömet kap rajta, s mi czeli erünk.

— Ugy van, ez a helyes gondolat! kiált től Vitez és Czezinge egyszerre.

— Kázmér, Kázmér, éljen Kázmér! visz-hangozók mindenfelől az urak sorában; csak Hampó meg az a nehány, ki javaslatát hely-lyesli, — íate most tag a dól ag fe-jével.

— Ne fel-dkezzünk meg urak, el-lenkezzik Hampó, a H u n y a d y h á z ér-de-meiről!

(Folyt. köv.)

TÖZSDE!

Tőzsdei megbízásokat legkoulánsabban discretió mellett és a legjobb értesítések alapján szakavatottan és lelkiismeretesen eszközöl

Budapest, 1890. július hóban

Tudakozásokra legkészségesebben válaszoltatik.

Kanitz Manó

== Maria Valéria-utca 5 szám alatt, I. emelet. ==

É R T E S I T É S.

A „Magyar aszfalt részvénytársaság”

(Központi iroda: Budapest, Andrássy-ut 30.)

Debreczenben az aszfalt-járdák fektetését tényleg megkezdte, s értesíti a t. cz. háztulajdonosokat és a nagy közönséget, hogy egyidejűleg úgy itten, mint a környéken elvállalja:

NEDVES FALAK

gyökeres szárasztételét,

továbbá kapubejáratok, udvarok, folyók, konyhák, boltok, raktárak, magtárak, tantermek, templomok, terraszok, istállók, vágóhidak stb.

aszfalttal burkolását

jótállás mellett, legjutányosabban. Bővebb értesítéssel szolgál Pollák Samu a társaság képviselője, a munkahelyen (Debreczenben), lakik Miklós-utcán 2079. sz. a., és Budapesten az igazgatóság. Debreczen, 1890. június 1-én.

Teljes tisztelettel
A magyar aszfalt részvénytársaság igazgatósága.

Kiadó tanyabirtok.

A Szepesen 9 nyilas tanya-föld, gazdasági épületekkel, három avagy hat évre, haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni a tulajdonossal, Miklós- Sziv-utca 2001. sz. alatt.

Minden dohányozásban és díszaru-ban.

A legjobb szivarka-papír a valódi

LE HOUBLON

FRANCO STYVART
CRAWLEY és HENRY-TÓL
FABRIKÁBAN
1850. K. BÉRNÉ VILÁGKÜLTETÉS EZÜST-ÉREM.

Főraktár: KANITZ OTTÓ és társaság DEBRECZEN.
Debreczenben: Baum Miksanál.

K I A D Ó

vendéglő-helyiség.

Czegléd - utcán, a színházzal szemben levő

„KOMLÓ”-hoz

vendéglő-helyiség

minden órán kiadó. Értekezhetni ugyanott a tulajdonossal.

NYÁRI USZODA megnyitás!

Van szerencsém a nagyérdemű közönséggel tudatni, hogy a kedvező idő beálltával a mai napon a **MARGIT-fürdő intézet** telepén levő

NYÁRI USZODÁMAT

megnyitottam, s tekintve az idő előhaladottságát, igen kedvező idény bérletet nyitok, u. m.:

Felnőttek részére idény-jegy fürdő ruhával	8 frt.
Gyermekek és tanulók részére „	6 frt.
Uszoda-jegy felnőttek részére fürdő ruhával együtt	30 kr.
Gyermekek, tanulók és katonák r. „	20 kr.

Az uszás tanítását az eddig is közszeretettnek örvendő budapesti úszómester: **Peczely Ferencz** fogja eszközölni.

Uzás tanulásra a fürdő pénztárnál jelentkezhetni. Bérletési díj 1 frt, minden uszó-lecke 10 kr, felszabaduláskor utólag fizetendő 1 frt.

A saját fürdő-ruhával bíró fürdő-veendő a mosás- és gondozásért az egész idényre 1 frt 20 krt fizet.

A nagyérdemű közönség sives pártfogását kéri tisztelettel

SZIKSZAY GYULA.

Az uszoda nyitva van férfiaknak mindennap reggel 5-9, délután 2-7 óráig, nőknek mindennap reggel 9 től déli 1 óráig.

Kaszanitzky Endre
E L Ö B B
KUHINKA ISTVAN K. DEBRECZEN.
A legújabb pontos készülődjét és a legolcsóbb árakban előadó díj gyártmányokból készült idény-ruhákat, u. m. Szabadalmazott formázattal teljesen legényes

B E F Ő Z Ő -
és
CZUKROS ÜVEGEK
egyedül rakított, melyeket jóságuk folytán a legjobban ajánlhatom; ugyancsak mindenféle fehér és zöld, közönséges befőző- és ugorkás üvegeket, magyaltatkozó szőlő sápek, FAGYLAJT SZELENCZEK, hideg kávé készítmények, hűtőzsák, hűtő jégzsákrányok, jegyőbűzők bizonyítottan a legjobbak.

S Z Ó D A V I Z G É P E K,
napiul ultra kőrelőző gépek, kereti támpék, mozduló asztalok, mozduló készletek, a legjobbak elismert Bernády Alpaca és chinaszál

EVESZKÖZÖK és disztárgyak
jótállás mellett.

Utazók részére legelőszelhetőbb
NYÁRI USZODÁK, ZSEBPOHÁRAK,
KÉZI- és UTAZÓ TÚRÓK, a legmagyobb híveimmel és készségelemmel teljesítettnek.

1890. K.
Előzetes az
Helyben és postán
Egy évre
Fél évre
Negyed évre
Egyes szám
A lap szellemi tartalma
és közönsége: Nagy
szám, 1864. szám, D
has, — a szerkesztés
mentre hűség
Művészetek Alap
TÁRSASÁG K. LÁZAR
Kereskedésben és a
talán KUTABI IMRE
nyomdájában a szociál
tisán.

Népek

Fegyveres e
pemben a függ
gyűlést. Csend
szuronyokkal, a
volt a karhatalom
kalbvésekkel is.
Ezt nevezik
badságnak. Eme
kodásnak a szab
badság.
Nem új és
eset. Ugyanez tő
kormány hivatal
semmint törvény
Az általános
mindennapos volt
lőség szerle az
mánpárti válaszc
máiban ingyen b
hol és a mikor
zéki polgárokat
szórta hirdetté
gyűlésekről az
vagy más kisebb
Megtörtént e
don, Mindszente
csak egy helyen
koskodásnak vére
dig mind a három
zan, békés magya
a vezető férfiak
keket kockázatja
tegyék ki a népe
A vezetői é
is, hogy a legvé
csendőség nem l
volna, mihelyt j
Megtette volna.
tása. A polgárn
akarják, hogy ink
el a népet, semh
helyzetéről az iga
Másképp ren
premi hatóság
merő törvényszeg
be volt jelentve
toltak minden sz
gyűlés megakad
gadható ok, sőt
názott.
De lett volna
a gyűlés bejelenté
ien súlyos sérelme
A DEBRECZEN
„Viz
Irtá: Tu
Forintta: P
(Po
Milyen cikornyá
most vettem észre cs
zetek. Hiszen ez a r
foljje, ott lemn meg
nek, ormain és a v
lamiak az epp félk
Most ismét ma
egyszerű rom sötétl
tek, palota, avagy va
századokkal ezelőtt, k
mondani?
A sötét levelű
a romokat, mintha cs
getni a kvaci szent
egy helyen egy omá
tatozott. Az apró, e
melyekről a márvány
ladozott, — penesz
gokból.
„Itt! — monda
kriszt háromsz r er
mainak a nevet!
Mi fog akkor t
Majd meg fo
Pillanatilg bab
tam a messzegebi
lius Caesar! D
us Caesar! végr
nyujtva e szót: Ca